

Is een moeders leven vol offers, het geleidt ten hemel.

TER ZALIGER GEDACHTENIS

van Mevrouw

Maria Theresia VanderMarlière

weduwe van

Mijnheer Theodoor Joye

lid der Broederschappen van de Parochie,
te Wytschaete geboren den 11 April 1852, en te Zedel-
ghem godvruchtig overleden den 9 Mei 1931.

Als de H. Augustinus vragen wij waarom wij, bij Moeders verscheiden, het hart niet zouden mogen uitweenen? Haar liefde heeft ons immers met de teederste zorgen omringd; haar deugd heeft ons opgeleid in vroomheid en christene sterkte; zij meek ons wat we zijn, en hare godsvrucht deed haar een priester geven aan den Heer. Ook doen wederliefde en dankbaarheid ons harten scheuren bij haar overlijden.

Veelmalen voelde zij het lijdenskruis op hare schouders wegen, en van den wreeden oorlog droeg zij den zwaarsten last en ontving zij de pijnlijkste slagen. Weggedreven in ballingsoord, terwijl vijandig schroot en erf en goed vernielde, zag zij lieve dochter en zoon op vreemden bodem sterven, en ziekte kwam haar eigen krachten ondermijnen. Hare godsvrucht beurde evenwel haar gemoed op en bij de Goddelijke Moeder vond zij troost.

Zij vroeg het en bekwam het te sterven zonder den angst van het verscheiden te kennen, maar, Goede Heer, verhoor ons bede: Neem Moeder op in uwen schoot.

Mijn lieve Kinderen, onderwerpt u goedwillig aan het goddelijk besluit. Bemint elkaar zooals ik u lief had, en bidt voor mij, gij vooral, mijn zoon, die priester zijt. Tot wederziens in hemel.

Barmhartige Heer Jesus, geef haar de eeuwige rust.

300 d. aft.

H. Vergauwe-Verhaeghe. — Zedelghem.